

2. adventna nedelja A

*Zato sprejemajte drug drugega,
kakor je tudi Kristus sprejel vas. (Rim 15,7)*

Prvo berilo

Izaija 11,1-10

Tisti dan požene mladika iz Jésejeve koreníke, iz njegove korenine obrodí poganjek. Na njem bo počival Gospodov duh: duh modrosti in razumnosti, duh svéta in moči, dnh spoznanja in strahu Gospodovega. Navdihoval ga bo s strahom Gospodovim, da ne bo sodil po pogledu svojih oči, ne odločal po sluhu svojih ušes. Pravično bo sodil siromake, pošteno bo branil stiskane v deželi. Tepel bo deželo s šibo svojih ust, z dihom svojih ustnic bo pokončeval krivičnega. Pravičnost bo pas okoli njegovih ledij, zvestoba bo pas okoli njegovih bokov. Volk bo prebival z jagnjetom in panter bo ležal s kozličem. Teliček in levček se bosta skupaj redila, majhen deček ju bo poganjal. Krava in medvedka se bosta skupaj pasli, njuni mladiči bodo skupaj ležali in lev bo jedel slamo kakor govedo. Dojenček se bo igral nad gadjo luknjo in komaj odstavljene bo iztezal svojo roko v modrasjo odprtino. Ne bodo delali škode, ničesar ne bodo uničevali na vsej moji sveti gori, kajti dežela bo polna Gospodovega spoznanja, kakor morsko globino pokrivajo vode. Tisti dan bo Jésejeva korenina stala kot ziiainenje za ljudstva, njo bodo iskali narodi in njeno bivališče bo slavno.

Drugo berilo

Rimljanom 15,4-9

Bratje in sestre, kar koli je bilo napisano pred nami, je bilo napisano v naše poučenje, da bi, oprti na potrpežljivost in na tolažbo, ki jo daje Pismo, imeli upanje. Bog potrpežljivosti in tolažbe pa vam daj, da bi bili med seboj istih misli, v skladu z

Jezusom Kristusom in da bi z enim srcem in kakor iz enim ust slavili Boga in Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zato sprejemajte drug drugega, kakor je tudi Kristus sprejel vas, v Božjo slavo. Pravim namreč, da je Kristus postal služabnik obrezanih zaradi Božje resnice, in je zato uresničil obljube, dane očakom, medtem ko narodi slavijo Boga zaradi njegovega usmiljenja. Tako je tudi pisano: Zato te bom slavil med narodi in pel bom tvojemu imenu.

Evangelij

Matej 3, 1-12

Tiste dni je nastopil Janez Krstnik in v Judejski puščavi oznanjal z besedami: "Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo!" To je tisti, o katerem je bilo rečeno po preroku Izaiju: Glas vpijočega v puščavi: 'Pripravite Gospodovo pot, zravnajte njegove steze!' Janez je nosil obleko iz kamelje dlake in usnjen pas okoli ledij. Hranil se je s kobilicami in z divjim medom. Tedaj so prihajali k njemu ljudje iz Jerúzalema in iz vse Judeje in iz vse pokrajine ob Jórdanu. Dajali so se rnu krstiti v reki Jórdan in priznavali svoje grehe. Ko pa je videl, da prihaja k njegovemu krstu veliko farizejev in saducejev, jim je rekel: "Gadja zalega! Kdo vam bo pokazal, kako naj ubežite pribodnji jezi? Obrodite vendar sad, vreden spreobrnjenja. Ne domišljajte si, da lahko v sebi govorite: 'Abrahama imamo za očeta', kajti povem vam, da more Bog iz teh kamnov obuditi Abrahamu otroke. Sekira je že nastavljena drevesom na korenino. Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, bodo posekali in vrgli v ogenj. Jaz vas krščujem z vodo, da bi se spreobrnili; toda on, ki pride za menoj, je močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi mu prinesel sandale. On vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem. Vélnico ima v roki in počistil bo svoje mlatišče. Svoje žito bo spravil v kaščo, pleve pa sežgal z ognjem, ki ne ugasne."